

[Janne Normann]

drejer sig om, overlevelseshierarkningen for de meget trængte landmænd, og vi går som sagt til udvalgsarbejdet med god vilje.

Bollmann (CD):

Da vort partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CDs vegne knytte nogle kommentarer her til de 3 forslag.

Regeringens forslag er fra mange sider opfattet som en almisse, og efter CDs mening er denne opfattelse forståelig. I december måned gennemførte man en buket af indgreb, der både økonomisk og psykologisk var et slag i ansigtet på landbrugserhvervet, vores vigtigste eksporterhverv. Der blev gennemført en særskat på en enkelt erhvervsgruppe i form af statsgrundskylden. Der blev gennemført indgreb på formueskattens område, som har givet meget store økonomiske problemer, ikke mindst for landbruget, og de øvrige indgreb på skatteområdet vil også ramme dette erhverv.

Regeringen erkender i forbindelse med sit forslag, at visse landmænd har økonomiske problemer, og det tør siges, det er en mild erkendelse af de faktiske problemer. Nu vil man så prøve at klare problemerne gennem lånegarantier, for at der kan ske en gældssanerung. CD er enig i, hvad flere har været inde på, at det i sig selv ikke løser problemerne, det er klart, der må flere ting til. Det må vi vente med at få at vide, for ministeren kan vel ikke her i dag fortælle, hvad der yderligere skal ske. Det, der f. eks. ikke skal til, er at stramme regnskabsførelsen for landbruget, som vi har hørt noget om her på det sidste. Nej, det, der er nødvendigt, er generelt at skabe et bedre klima for erhvervslivet og dermed også for landbruget.

Der er i de to beslutningsforslag fra venstres og fremskridtspartiets side flere ting, som peger på nogle meget væsentlige problemer. Nogle af punkterne er sammenfaldende, og CD har meget stor sympati for en række af dem. Det gælder afskaffelse af særskatten. Det gælder ændring af formue- og kapitalvindingskatten. I den forbindelse vil jeg da gerne sige, at man ikke hjælper landbruget ved at lægge nye byrder på andre befolkningsgrupper, f. eks. ved at komme med værdstigningsafgift på ejerboligen.

Jeg skal her ganske kort sige, at flere af de øvrige tanker, som er indeholdt i de to be-

slutningsforslag, har vi også sympati for. Det er, som jeg sagde før, ting, der har betydning for hele erhvervslivet, og det mener jeg man skal se meget alvorligt på.

Kurt Hansen (VS):

Landbrugsministeren har udtrykt problemerne omkring denne situation forholdsvis klart. Landbrugsministeren har sagt, frit citeret, at grundloven sikrer ikke nogen imod at gå fallit. Det er ganske korrekt, og den situation må landmænd naturligvis også regne med, ikke mindst når der er tale om et liberalt erhverv. Man ønsker fra landbrugets side at slås for, at det skal være et liberalt erhverv. Det mener vi er uacceptabelt. Vi mener, at det er jordspekulanter, foderstofkompagnier og andre, der tjener på liberalismen her, og ikke så meget landbrugerne som sådan. Men når landbrugerne hæger om denne liberalisme, må de naturligvis også være indstillet på at falde for de mekanismer, der er indbygget i samme. Det er klart.

Men hvad er nu de reelle årsager til de problemer, der diskuteres her i dag? Ja, det er ikke mindst de tårnhøje prisstigninger, der skete på landbrugsejendomme i forbindelse med Danmarks indmeldelse i fællesmarkedet. Situationen var faktisk den, at i løbet af 2 år i forbindelse med Danmarks indmeldelse i fællesmarkedet skete der en fordobling af priserne på landbrugsejendomme. Alt i alt betød det, at gamle, ældre jordbrugere kunne få solgt deres ejendomme med store fortjenester. Det bevirkede, at de unge måtte forrente en betydelig større kapital, fordi ejendommen blev så meget dyrere. Hvad skulle man så gøre for at få forrentet denne kapital? Ja, så måtte man investere. Man investerede, og så er der altså sket nogle overinvesteringer, og det er dem, der er ved at komme i klemme her under liberalismen. Det kan der ikke gøres ret meget ved, sådan er mekanismerne, det er landbruget selv, der ønsker dem, og så må de gå ned.

Det er beskæmmende at høre, hvordan hele det borgerlige ulvekobbel hyler op her i dag. Nu skal der støttes, nu skal der subsidiéres, nu skal landbruget have fordele ud over enhver beskrivelse. Det er de selvsamme borgerlige ulve, der, når socialdemokraterne har gennemført de hidtil skrappeste angreb på lønarbejderne, har sagt, at de skal være end-